

Стаміци

Книжка "Стаміци" поета Юрія Матевощука.

Юрій Матевощук - український поет, перекладач, засновник поетичного конкурсу "Dictum". Наймолодший на Тернопільщині член Національної спілки письменників України. Член Українського ПЕН.

Народився 25 квітня 1991 року в м. Ланівці Тернопільської області. У 2007 - 2012 роках навчався у Тернопільському національному педагогічному університеті за спеціальністю "Українсько-польська філологія". У 2008 році, під час навчання в університеті, став учасником літературної студії "87", координатором якої залишався до 2013 року.

У 2014 році став учасником Національної спілки письменників України. Лауреат премії ім. С. Будного (2015).

Автор книжок "Прототип" (2011) та "Метрополь" (2014). Співавтор книжки "Люди погоди" (2015). Окремі твори друкувалися у різноманітних антологіях та літературних журналах. Укладач антологій "87": том 2" (2012) та Антології мистецького фестивалю "ї" (2015). Автор перекладу книжки Корнеля Філіповича "Провінційний роман" (2015).

Учасник і організатор багатьох фестивалів та мистецьких заходів. З 2016 року координатор та програмний директор мистецького фестивалю "ї" в Тернополі, а також координатор сцени Amphitheatre на фестивалі "Файне місто".

СТАМІЦІ

Ю Р І Й   М А Т Е В О Щ У К

ЮРІЙ МАТЕВОЩУК

СТАМІЦІ

СТАМІЦІ

Я прийшов стаміці, звивистий мій шлях
одягавсь в бруківку ще асфальт радянський.
Голуби здіймалися з дахів по-панськи,
як вітали напрямок здаля —
тож і я — розкланявся.

На дорогу сходили авта і люди
розбирали ролі вигідні й не дуже.
Кожен мав снагу, що шлях подужає,
омине тривоги присмак та облуди,
але той її все більше звужував.

Розбивались долі, мов кухонний посуд,
із якого вчора ще приймали їжу.
А сьогодні просто підставляли ніжку,
для котрих ще вдосвіта був першим досвід
і водночас він ставав вже пізнім.

Світ широко все губив монети,
розкидав довкруг їх, як виходив з обігу.
Всі собі ходили щосезон в оздобі ж тій,
із надією, що він мине тих —
нащораз суворіші й озлоблені.

Що додасть таланів вже розтрачених
до порожніх стовчених життів.
Кожен, вибиваючись, все миготів,
ввірений, що не злукавив вдачею,
і якщо не повністю, тоді на пів.

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка,
повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ